

De Moderne Mystiek en Wetenschapsreview

Artikel van Willi Sucher, oktober 1937

DE PRENATALE ASTROGRAM - (vervolg op Astrologie III)

De gebeurtenissen in de planetaire sferen tijdens de embryonale ontwikkeling van de mens, zoals we hebben gezien, stellen het etherlichaam of het lichaam van de kosmische krachten voor, die het fysieke lichaam moeten doordringen en vitaliseren. Aan de ene kant hebben we de veelvuldige diversiteit aan kosmische verschijnselen, het samenkomen en weer uit elkaar gaan van de verschillende planeten, hun conjuncties, opposities, enzovoort. Gedurende die tijdsperiode ondergaat de planetaire wereld een zekere evolutie. Er vinden constellaties plaats die maar één keer in de loop van een groot Platonisch jaar kunnen gebeuren. Dit alles gebeurt in het prenatale tijdvak, dat gemiddeld 273 dagen voor de geboorte ligt, en het moment van de geboorte zelf. Aan de andere kant wordt dit hele planetaire gebeuren door de cycli van de Maan in een duidelijk verband gebracht met het tijdsverloop en het ritme van het komende aarde-leven van de mens. De levende, vloeiende beweging van het planetaire systeem wordt als het ware vastgelegd in de ongeveer tien prenatale maancyclusen, net zoals een aardse gang van zaken op een film zou kunnen worden vastgelegd. De geïndividualiseerde sterrenorganisatie, die zo in de prenatale periode wordt gevormd, heeft een reële en duurzame betekenis voor het hele leven van een mens. Gescheiden, bij wijze van spreken, van zijn kosmische oorsprong, wordt het in ons een onafhankelijke organisatie, een lichaam in de tijd die we het etherisch lichaam noemen.

Het etherlichaam neemt bezit van het fysieke lichaam vanaf het eerste ogenblik en voert in de loop van de tijd een bepaalde organische ontwikkeling in, en begeleidt het naar een vastgesteld doel. Het onttrekt de materiële substantie aan zijn natuurlijke neiging tot desintegratie en brengt het in een stroom van ontwikkeling, metamorfose, en vooruitgang. Door deze levende krachten die ons lichaam vormen, hebben we een nauwe relatie met de krachten van het leven en de groei in het plantenrijk, want een soortgelijk principe is ook in het plantenrijk van toepassing. In zijn eigen essentie, onzichtbaar, supersensibel, en herkenbaar voor de fysieke zintuigen alleen door zijn uitwerkingen, is het levend in het plantenrijk en zorgt het ervoor dat de plant wortel schiet en groeit in harmonie met de kosmische ritmes van de seizoenen. Het dringt aan op de ontwikkeling van de plant naar een bepaald doel door de bloei heen tot een nieuwe zaadvorming.

Dit superieure etherische lichaam van de plant roept vanuit de materiële wereld een zekere ontvouwing en ontwikkeling in de tijd op en brengt een zeker evenwicht tot stand tussen het bloeiende, groeiende en het rottende, vervagende proces. Toch is er ook een essentieel verschil met de mens. De plant is, net als het ritme van zijn ontwikkeling, nooit bevrijd van de eeuwigdurende cyclus die begint met de zaadvorming en weer leidt tot de zaadvorming zoals voorheen. Het tijdsverloop van een menselijk aardse leven is daarentegen uniek, individueel en nooit meer te herhalen. Dit komt omdat het menselijk etherisch lichaam voortdurend wordt beïnvloed uit de sfeer van de ziel - het zogenaamde astrale - en het ik of het ego. Deze hogere leden - het astrale lichaam en het Ego - zijn afwezig in de plant. Toch geeft de plant een zuiver en mooi beeld van de werking van het etherische lichaam, dat de band tussen de kosmische ritmes en de traagheid van de aardse materie tot stand brengt. Het etherische lichaam brengt kosmisch leven en beweging in de verstarring van de aardse en minerale wereld.

Tussen de krachten van de bredere kosmos en die van de aarde is het etherische principe de essentiële bemiddelaar. Maar hetzelfde beeld ontstaat wanneer we terugkeren naar ons uitgangspunt, de prenatale constellaties. Het planetaire rijk, dat een beeld is van het etherische lichaam, is een tussenpersoon tussen de kosmos van vaste sterren die vooral in de dierenriem geconcentreerd zijn, en de Aarde als de geboorteplaats.

Een aspect hiervan is ons getoond in het voorbeeld van Richard Wagner's prenatale horoscoop. De sterrenbeelden Kreeft ♋ en Boogschutter ♐ of ♑ geven een innerlijke spirituele inhoud aan de planetaire conjuncties die voor hen plaatsvinden. Het is als het verloop van een drama op het toneel; de acteurs zijn de planeten, de tekens van de dierenriem zijn als het landschap - de vleugels in tijd en ruimte. Het drama vraagt echter ook om een publiek; het ethische effect ervan zal indruk maken op de harten van degenen die er getuige van zijn. Waar is dit laatste element te vinden in alle kosmische constellaties? Het is binnen de aardse sfeer dat

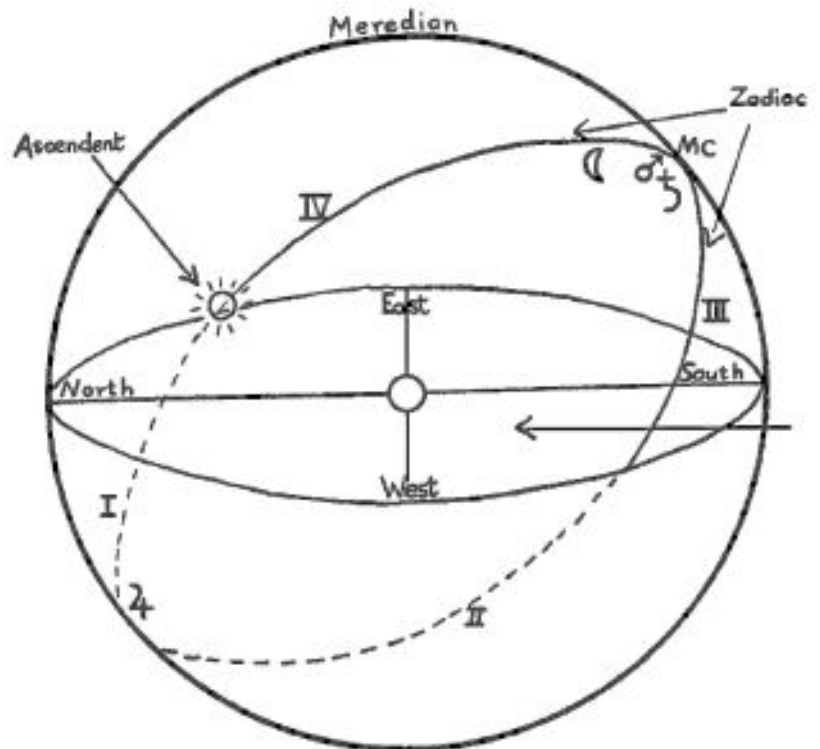
we het moeten zoeken. Het aardse rijk is de echte tegenhanger van de wereld van de vaste sterren. Het etherische rijk van de planeten bemiddelt tussen de twee. Al in de prenatale periode neigt de fysieke ontwikkeling van het embryo naar dit aardse rijk, maar in zijn eigen vorm als aardse ruimte begint het aardelement pas op het moment van de geboorte aanwezig te zijn. Hoe openbaart het zich dan? De geboorte vindt plaats op een bepaalde plaats op de aarde en op een bepaald uur van de dag of de nacht. Dit geeft de aardse ruimte een precieze en duidelijke relatie met de sterrenhemel, want op dit moment rijst een bepaald sterrenbeeld op boven de oostelijke horizon, een ander sterrenbeeld staat in het westen, nog een ander gaat over de meridiaan en zo verder. Daarbij hebben de planeten ook een vaste relatie met de aardse ruimte. Als de geboorte bijvoorbeeld 's ochtends plaatsvindt, dan komt de zon op in het oosten; als het 's avonds plaatsvindt, dan is de zon in het westen. De aardse ruimte - zijn karakteristieke configuratie door de vlakken van de horizon en de meridiaan - zal daarom op elk moment op een andere manier in relatie staan tot de kosmos. Deze aardse ruimte is het derde element waarop we de prenatale sterrenbeelden moeten beoordelen. Hoewel ze er in de prenatale tijd nog niet echt is, maar pas vanaf de geboorte, neigt de hele prenatale ontwikkeling er toch naar.

De vlakken van de horizon en de meridiaan geven ons een natuurlijke verdeling van de aardse ruimte op het moment van de geboorte in vier kwadranten. De astrologie heeft in de loop van de tijd een verdere verdeling van deze kwadranten in drie sectoren aangenomen, waardoor er vier keer drie, dus twaalf delen van de ruimte, om de noord-zuid-as van de aardse ruimte zijn gerangschikt als de delen van een sinaasappel. In de aldus gevormde ruimte zal de kosmos - daarboven de dierenriem - op zeer verschillende manieren werken, afhankelijk van het uur van de dag en de geografische breedtegraad.

In de begeleidende tekening hebben we geprobeerd weer te geven hoe de dierenriem en de planetaire wereld de aardse ruimte binnenvielen ten tijde van de geboorte van Richard Wagner, waarbij we in gedachten hielden dat het niet eenvoudig is om een driedimensionaal gebeuren in twee dimensies weer te geven. Richard Wagner werd geboren bij zonsopgang, daarom zien we de Zon op de lijn van de oostelijke horizon (de astrologische ascendant), maar het is vrij ver naar het noordoosten. De dierenriem komt via een vrij lange boog op de lijn van de door MC of Media Coeli, weergegeven meridiaan, en daalt dan in een relatief korte boog naar het zuid-westen. Corresponderende relaties zijn, alleen in omgekeerde volgorde, te vinden op het ruimtelijke halffrond onder de horizon.

In de binnenste cirkel krijgen we zoiets als het conventionele beeld van een horoscoop van de geboorte. De zon staat in de ascendant, met andere woorden, komt op. Venus en Mercurius zijn al opgekomen; Maan, Mars en Saturnus zijn dichtbij de meridiaan; Jupiter is onder de horizon. Vanaf de geboorteplaats (voorgesteld door O) is de omringende ruimte verdeeld in twaalf delen (vier kwadranten van elk drie sectoren, zoals hierboven beschreven) die genummerd kunnen worden van 1 tot 12 - de bekende astrologische huizen.

Hoewel ze bekend zijn in de hedendaagse astrologie, vinden mensen het vaak het moeilijkst om deze schematische horoscopen te vertalen naar een echte en ware verbeelding van de kosmische feiten op het moment van de geboorte van een mens. Toch is dit wat nodig is. We kunnen dan het bovenstaande plaatje aanvullen met een meer driedimensionale tekening die zal helpen om een begrip te creëren.

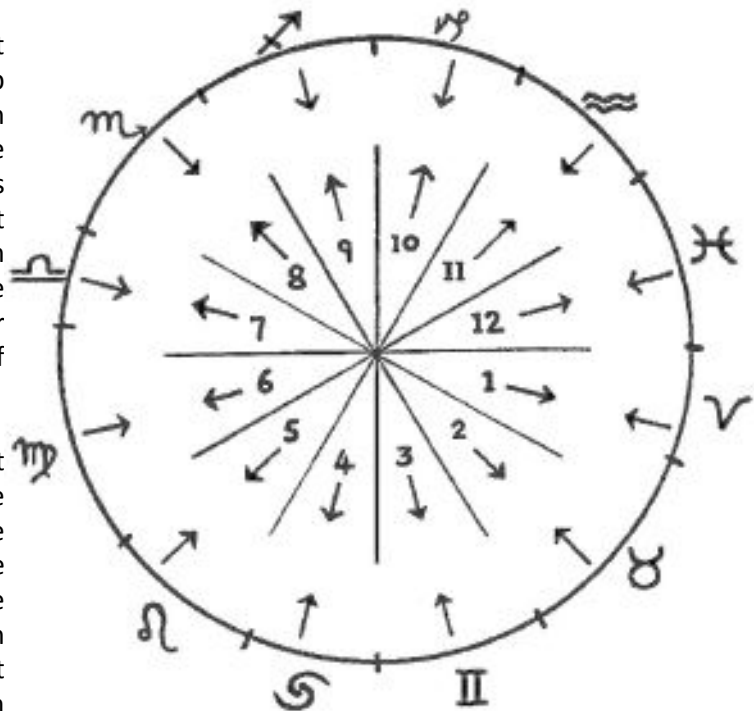

De tekening wordt gezien vanuit een locatie die buiten de kosmos ligt en die de plaats van geboorte voorstelt. Van daaruit zien we het horizontale vlak met zijn richtingen: oost, west, noord en zuid. De grote verticale cirkel is de lijn van de meridiaan, terwijl de schuine cirkel die deze doorsnijdt op het punt MC de dierenriem voorstelt. Het horizonvlak ontmoet de dierenriem in de ascendant en verdeelt deze in twee delen, het zichtbare deel dat is weergegeven in de volledig getrokken lijn en het onzichtbare deel dat wordt weergegeven door de stippellijn onder de horizon. De zon komt op. De boog van de dierenriem van de ascendant naar het MC is groter dan van daar naar beneden - het punt waar hij ondergaat in het zuidwesten. Deze en andere omstandigheden worden duidelijk gemaakt door zo'n tekening.

De verschijnselen zijn dus drieledig: ten eerste is er de dierenriem, ten tweede zijn er de planeten die op het moment van de geboorte vanuit hun prenatale omzwervingen op hun verschillende plaatsen aankomen, en ten derde is er de aardse ruimte, verdeeld in vier of twaalf delen. In onze tweede tekening zou het te ingewikkeld zijn geweest om de twaalf voor te stellen, maar we kunnen in ieder geval de vier kwadranten herkennen. Het vlak van de horizon verdeelt de ruimte in een bovenste en een onderste hemisfeer; het vlak van de meridiaan verdeelt het in een oostelijke en een westelijke helft. Zo ontstaan de kwadranten I tot en met IV, die elk weer in drie delen verdeeld zijn en ons twaalf geven.

In het vorige artikel werd getoond hoe de relaties tussen de planeten en de sterrenbeelden van de dierenriem kunnen worden gelezen, zelfs als een kosmisch schrift. Zo werd bijvoorbeeld de beweging van Saturnus in Boogschutter, gezien in samenhang met Mercurius, Venus en Mars in hun bewegingen, is van grote betekenis bevonden voor het leven van Wagner. De vraag zal nu zijn, hoe wordt het kosmische schrift verder verrijkt door de opname van het aardse c.q. ruimtelijke aspect op het moment van de geboorte?

Deze constellaties vonden plaats met Saturnus in een deel van de dierenriem die op het moment van de geboorte de ruimte van het 8e en 9e huis binnenstroomt, en van de andere kant ook in het 2e en 3e huis. Dit feit is aangegeven in de buitenste cirkel in het eerste diagram. Maar om te beginnen moeten we proberen enig inzicht te krijgen in de betekenis van deze zogenaamde huizen, door de aardse ruimte op te delen in twaalf gebieden en deze te specificeren.

Terwijl de planeten een beeld zijn van het etherische lichaam en als het ware de intenties van de astrale wereld van de vaste sterren in zich opnemen, is de aardse ruimte als een voorstelling waarin deze kosmische ingangen zullen worden gemaakt. Het is een beeld van het puur fysieke, namelijk het fysieke lichaam van een mens. Zoals een geschreven voorstelling vertelt over het werk van een mens, zo vertelt het fysieke lichaam van een mens, met al zijn zichtbare eigenaardigheden, over de daden van de goden door middel van het sterrenuniversum. De aardse ruimte bij de geboorte zal een kosmisch beeld van het fysieke lichaam zijn, de twaalf huizen vertegenwoordigen de twaalfvoudige aard van het lichaam zoals dat bekend is bij het occultisme. De twaalf huizen zijn in feite de twaalfvoudige dierenriem naar binnen gekeerd in het aardse rijk. De dierenriem straalt neer op de aarde, terwijl de twaalfvoudige aardse ruimte zich ontvankelijk opent voor de omringende kosmos.

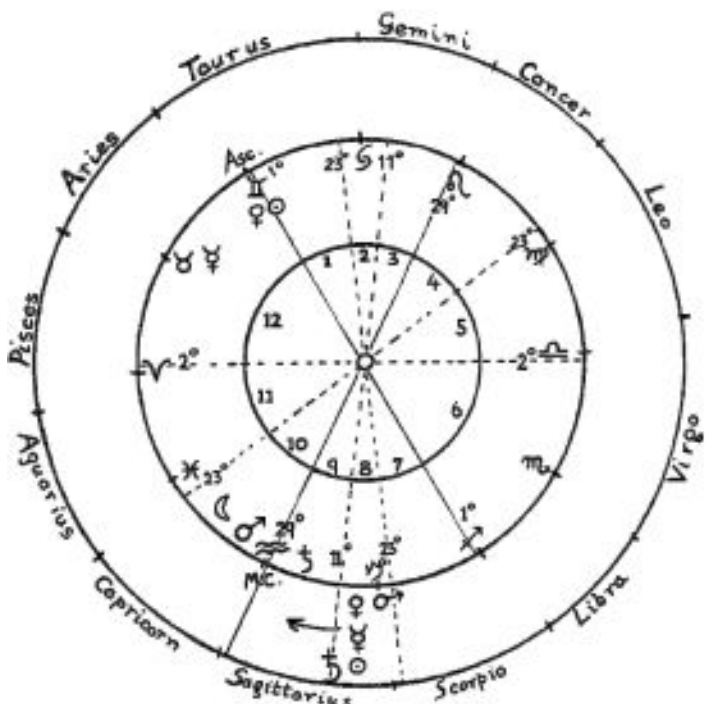
Het is niet zonder betekenis dat in de astrologie de twaalf huizen traditioneel worden aangeduid met de symbolen van de dierenriem. We moeten alleen niet vergeten dat de huizen betrekking hebben op het menselijk lichaam. Zo kunnen we het eerste huis weergeven door het symbool ♈, het tweede huis door ♉, het derde door ♊ enzovoort, tot het twaalfde huis, dat zou overeenkomen met ♑.

Op deze manier verkrijgen we de volgende relaties van de twaalf huizen met de fysieke mens:

- 1e Huis = ♈ De Ram. Dit is gerelateerd aan de rechtopstaande gedragen hoofd, waarbij de verticale lijn in de mens wordt benadrukt in tegenstelling tot de horizontale houding van het dier.
- 2e Huis = ♉ De Stier. Dit is een beeld van het strottenhoofd en al die aspecten van het lichaam die verband houden met de vorming van spraak en geluid.
- 3e Huis = ♊ De Tweeling is verbonden met de symmetrie van de menselijke vorm, de twee armen in het bijzonder; ook de relatieve symmetrie van de twee helften van het gezicht, de twee longen, enz.
- 4e Huis = ♋ De Kreeft. Het symbool zelf geeft het omhullende gebaar van de borstkas, de ribben aan.
- 5e Huis = ♌ De Leeuw. Ook dit symbool is een waarheidsgetrouw beeld, van het hart in het centrum ten opzichte van de bloedsomloop.
- 6e Huis = ♍ de Maagd is gerelateerd aan de interne delen van het lichaam die zich onder het middenrif bevinden.
- 7e Huis = ♎ De Weegschaal is verbonden met de regio van de heupen. Het punt van evenwicht tussen de heupen, tussen de bovenste, de meer naar binnen gerichte [impulsen], en aan de andere kant de onderste [natuur], waar door de bewegingsorganen meer met de buitenwereld in contact komt.
- 8e Huis = ♏ De Schorpioen heeft te maken met de sfeer van de voortplantingsorganen.
- 9e Huis = ♐ De Boogschutter. Hier richten we ons tot het gebied van de bovenbenen, waarbij we heel duidelijk de uiterlijke neiging tot uitdrukking komt. De mens in relatie tot de aarde.
- 10e Huis = ♑ De Steenbok is voornamelijk gerelateerd aan de knieën, maar in bredere zin aan alle gewrichten, en geeft het lichaam zijn mechanica en mobiliteit.
- 11e Huis = ♒ De Waterman. De regio van de onderbenen-, en armen komen hier tot uitdrukking; met de kracht van een harmonieuze en mooie beweging.
- 12e Huis = ♓ De Vissen worden geassocieerd met de voeten en handen, het aanraken en werken en het betreden van de fysieke buitenwereld.

In het voorbeeld van Richard Wagner is het veelzeggende dat de prenatale conjuncties met Saturnus plaatsvonden in een gebied van de kosmos waar bij de geboorte het 8e en 9e huis, respectievelijk aan de andere zijde het 2e en 3e huis, zich openen. De trilogie van het kosmische schrift verschijnt dan op deze manier: 1: Sterrenbeeld: Boogschutter; 2: Saturnus in opeenvolgende conjunctie met de andere planeten; 3: 8e en 9e (2e en 3e) Huis.

Alle gebeurtenissen die in het etherische lichaam van Richard Wagner door de prenatale passage van de zon, Mercurius, Venus en Mars voor Saturnus in Boogschutter werden voorbereid, gaan eindelijk de huizen binnen; in de lichamelijke sferen van ♐ en ♑. Deze prenatale gebeurtenissen behoren tot de gebeurtenissen in het lot van Richard Wagner in de jaren 1849, 1853, 1857 en 1876-7 (in eerdere artikelen tot in detail besproken), waarbij Richard Wagner door alle stormen en beproevingen van zijn ervaringen opstond tot het uiteindelijke hoogtepunt van zijn historische grootsheid als kunstenaar en componist van deze tijd. De kosmische krachten, die in het etherische rijk zijn ontstaan, zijn geïncarneerd in de sferen van het spraak-organisme en van de armen die zich uitstrekken

tot actie, dat wil zeggen tot de sfeer die het mogelijk maakt om te ervaren en om woord en geluid te modelleren. Men heeft de indruk dat dit alles in de binnenste organen van het oor en het strottenhoofd voor het eerst op een kiemkrachtige manier wordt geboren en dat dit alles uitmondt in de gedichten, composities en dramatische scènes die Richard Wagner met zijn armen en handen tot stand brengt.

Dit alles moest worden bereikt in een moeizame en moeilijke weg van het leven. Het is inderdaad een indrukwekkend feit dat Wagner pas op 63-jarige leeftijd in het Theater van Bayreuth zijn kunst kon uitzetten op een manier die aan zijn ideaal beantwoordde. We zien hierin de neiging van Boogschutter waarin we het beeld van een moeilijke en moeizame beklimming vonden. Saturnus ontvangt deze kosmische tendens in zichzelf en draagt deze tot in de vorming van het etherlichaam door al zijn ontmoetingen met de andere planeten in de tijd voor de geboorte.

Dit alles werd in het fysieke lichaam gebracht op de manier die nu is aangegeven, en de eeuwige individualiteit van Richard Wagner nam en maakte er de prachtige prestatie van die hij ons door zijn eigenlijke biografie - de weg van zijn aardse leven - gaf.